

ko pride v gozd, vidi zelo velik hlad. Tuga zdaj skuša dati na voz. Ko ga vene na voz se mu voipolome od teze hloda. Po drug voz domu hoditi mu ni prejetno, ampak nalozí se konja, voz in klob na svoje rame temese v gozd. Kogospodar to vidi, kako da je močam ga je zelo začelo skrbeti, ker čudno bo ko bom jaz konušnico dobil, Bog, ve kam bom letel. Med tem premišljevanjem pride nekak beraška žena kruha prosit. Kopa vidi gospoda takostoznega, ga prasa kaj daje. On ji pa odgovori, da mu ona ne more nič pomagati. Pa vendar povejte, kaj da je. E veste kaj. Tu kaj imam lačnega junaka, da mi brez plačila dela, ko bopa konca leta prišel, dal mi bo zavušnico. Veste kaj, pravi žena, prasajte kuharico, ako kaj rad fizol je. Kogospodar kuharico pokliče ~~in~~ mu reče, da ga zelo radje. No, dobro. Tu kaj tega po merni ka fizola. In ko bo kuharico pokliče. Ko je bil fizol kukan pokliče žena Janeza in mu pravi. Jdaj jejmo sukale fizol, to smo vidli kdo ga bo več snedel. Tena pa je in fizol in v usta, enega pa v torbo. Ko sta že več snedla, reče žena Janezu: Prerežimo trebuhu, bodemo vidli koga bo več imel. Tena stiga, pravi Janez. Ne, stiga. In tako sta se dolgo prepirala. Naslednjic pa vendar prereše torbo, ki jo je imela na trebuhu. Polno fizola se vuje iz torbe. Janez misli, da ako ni sebi nič, bode meni še manj, ter prereče trebuh. Žena ga pa je potem ogofufala in tako je moral poginiti. Jdaj so napravili veliko pojednino, vsi so bili zelo veseli, ker je Janez umrl. Ludi mene so povabili, dali so mi is lesnika jesti in iz rešeta piti, pa palec po herbtu, da me se zdaj boli, pa nje vera. Kje

328/155

Lepa hčer.

^{od Gospodinjice.}
Neki oče je imel zelo lepo hčer. Tami oče bi se rad rijo zaročil. Tudi prasa nekoga dne: Kaj češ da ti dam da se bodem jaz s teboj zaročil. Ona pravi: Oblačila, da bo eden tak kot solnce, drugi tak kot luna in tretji tak, kot zvezde. Češ ji je vse to storil kar ji je objubil. Tu je šla nekoga dne da v nekem gradu potrebujejo purovka. Hitro gre v grad, da bi sukaj služboda bila. Grajska ji reče dajo bode vrel. Tu napravi nekoga pojedno. Tudi ona je šla v grad na pojedno. Obledla je oblačilo, katero je bilo svetlo kakor solnce. Ko pride na pojedno jo vsi veselo spremejo. Nobeden ni vedel čegava da je. Jdaj prasa grajska čegava je? Ona (pa od govorj) mu nič ne pove dati. Potem naredi dvakrat ropot pojedno. Jdaj pride ropot in obleče oba oblačila. Tdaj ji je radnjik, da perstan in pravi: Na, to ti dam, da mi objubiš ako me hočeš vseti za moža. Ona pa nič ne odgovori. Tu je bil nekoga dne grajska bolan. Jdaj pride purovka v kuhinjo. Kuharica jo pa spodi, ter pravi, da bi bili gospod zelo hvati, ako bi vedli da si ti sukaj. In tako poudita. Jdaj prinese gospodu kuharica juho. Gospod pa naenkrat zagleda perstan v juhi. Tdaj pokliče kuharico ter pravi: Kdo pa je bil danes v kuhinji. Kuharico odgovori purovka. Purovka pokliče prave gospod. Jdaj spozna gospod, da se ona sista. Ki je bil enje davt s...
V